

Arrest

nr. 350 458 van 15 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STYNEN
Diksmuidestraat 2
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 9 januari 2026 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 9 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STYNEN en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied en diende op 5 april 2024 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 10 december 2024 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

1.3. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 9 januari 2026 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 23 januari 2026, per aangetekend schrijven, in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05.04.2024 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

X.(…), G.(…) (R.R.: (…))

nationaliteit: Albanië

geboren te (…) op (…)

adres: (…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 10.12.2024, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door X.(…) G.(…) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 17.12.2025)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties…) van de zieke persoon.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.

(…)”

1.4. De gemachtigde van de minister trof op 9 januari 2026 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan op 23 januari 2026, per aangetekend schrijven, in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

De heer

Naam + voornaam: X.(…), G.(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: (…)

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen ,

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen: Betrokkene toont niet aan sedert wanneer hij het Schengengrondgebied heeft betreden. Op 05.04.2024 diende hij echter een

machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter in, die op 09.01.2026 negatief werd afgesloten. Uit niets blijkt dat betrokkene in tussentijd het Schengengrondgebied heeft verlaten. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.

Motivatie art. 74/13

1. *Gezins- en familieleden: Betrokkene toont niet aan dat er nog leden van het kerngezin bij mij verblijven. Betrokkene heeft steeds de mogelijkheid om een familiaal bezoek te brengen. Opgemerkt dient te worden dat het feit dat men sociale banden heeft aangeknoopt met Belgische onderdanen geen mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM kan vormen, dat uitsluitend betrekking heeft op het waarborgen van de eenheid van het gezin en het gezinsleven.*

2. *Hoger belang van het kind:nvt*

3. *Gezondheidstoestand: besproken medisch advies dd. 17.12.2025*

*Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij/zij zijn/haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker onder andere de schending aan van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt hierbij het volgende:

"(...)

Toelichting :

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is volstrekt gebrekkig: zij verklaren de regularisatieaanvraag ongegrond aangezien een behandeling voor zijn ziekte aanwezig en toegankelijk zou zijn in Albanië.

De beslissing zelf is zéér beknopt gemotiveerd.

Men stelt: "wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest. Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie van de zieke persoon."

In het standaard medisch attest dat was bijgevoegd bij de aanvraag staat nochtans zeer duidelijk "wegens krachtverlies in de onderste ledematen is begeleiding noodzakelijk. Mantelzorg wordt geleverd door E.(...) V.(...)".

Mantelzorg is dus medisch vereist. Dit staat in het medisch attest en is een medisch aspect.

Hier wordt in de beslissing totaal niet op gemotiveerd.

De arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat mantelzorg 'vermeld' wordt, maar gaat hier verder totaal niet op in. Nochtans is dit een cruciaal gegeven in dit dossier.

Als er geen mantelzorg voorhanden is, kan men wel degelijk stellen dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een gewone opsomming van de beschikbare medicatie en behandelingen in Albanië volstaat niet. Men moet een individuele analyse maken van het dossier van verzoeker, wat men niet gedaan heeft.

Het is mogelijk dat medische behandelingen aanwezig zijn in Albanië, maar als mijnheer niet zelfstandig kan wonen, en zich niet zelfstandig kan verplaatsen, kan hij zich ook niet medisch laten behandelen.

(...)

Het is bijgevolg meer dan duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij zijn motivering substantieel in gebreke is gebleven en de motiveringsplicht heeft geschonden.

Het middel is gegrond."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

"Doordat het redelijkheidsbeginsel, vervat in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn

die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl verzoekende partij alle benodigde documenten neerlegde en via zijn medisch attest aantoonde dat hij mantelzorg nodig heeft, en geen enkel netwerk meer heeft in Albanië

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Toelichting :

Verzoeker verblijft sinds 2021 in België, 5 jaar lang intussen.

Verzoekende partij woont in bij zijn nicht, V.(...) A.(...). Zij staat in voor de zorg die steeds meer noodzakelijk wordt. Mevrouw is zijn mantelzorger, en heeft de Belgische nationaliteit.

De zus van verzoeker woont ook in België en is ook Belgische. (stuk 4) Ook zij neemt haar verantwoordelijkheid op voor verzoeker. De ouders van verzoeker zijn overleden.

Hij heeft in Albanië geen familie meer, noch enig netwerk om op terug te vallen. Als persoon met een handicap zal het zeer moeilijk zijn voor verzoeker om in Albanië menswaardig te leven. Hij krijgt er van niemand steun, heeft er geen familie meer.

Men kan zich dan ook terecht de vraag stellen in hoeverre er sprake kan zijn van een redelijke besluitvorming?

Verzoekende partij vraagt zich af hoe de Dienst Vreemdelingenzaken op grond van de aangehaalde motieven tot de bestreden beslissing kon komen. Er is immers geen enkele proportionaliteit tussen de aangevoerde argumentatie en de getroffen beslissing.

Het lijkt er immers sterk op dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich blindstaart op criteria en de aanvragen niet meer op individuele basis beoordeelt.

Dit terwijl de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid over een discretionaire bevoegdheid beschikt en het zijn taak is om elke aanvraag individueel, correct, grondig en in redelijkheid te beoordelen. In casu is dit met zekerheid niet gebeurd.

Verzoekende partij voldoet dus aan elke mogelijke voorwaarde om een gegronde aanvraag tot medische regularisatie te kunnen indienen in België. Toch meent de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag ongegrond te moeten verklaren mét bevel om het grondgebied te verlaten. Zulks is niet meer redelijk te verantwoorden, de beslissing in deze is werkelijk te verregaand en overdreven. Zelfs na lezing ervan, kan men onmogelijk begrijpen dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet de nodige terughoudendheid aan de dag legde en deze beslissing trof.

De bestreden beslissing is dan ook onredelijk en voldoet niet aan het criterium dat het een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Dit middel is derhalve gegrond.”

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een artikel met als titel “*Payment and services system for persons with disabilities in Albania*”, een kopie van de Belgische identiteitskaart van zijn zus en een attest van gezinssamenstelling op haar naam (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4).

3.2. Beide hierboven weergegeven middelen, die gericht zijn tegen de eerste bestreden beslissing, worden hieronder, omwille van hun inhoudelijke verwevenheid, gezamenlijk behandeld.

3.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijkheid heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067)

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

3.5. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

3.6. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidsstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke

omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

3.7. De eerste bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet als zijn juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 april 2024 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarbij hij zich blijkens het bijgevoegd standaard medisch getuigschrift (hierna: SMG) van 5 april 2024 als “aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend” baseerde op “ernstige polyneuropathie onderste ledematen met spieratrofie en parese van de onderste ledematen” en “dropvoet bilateraal”. Daarnaast voegde verzoeker een “uitgebreid medisch attest” van 16 januari 2023 opgesteld door dokter M.L. en de overlijdensaktes van zijn ouders. In dit “uitgebreid medisch attest” wordt de aanwezigheid en de zorg door familieleden (mantelzorg) medisch noodzakelijk geacht, waarbij gesteld wordt dat deze geboden wordt door E.V., die ondersteuning biedt bij dagelijkse activiteiten en bij verplaatsingen. In zijn medische regularisatie-aanvraag wordt uiteengezet dat verzoeker reeds 3 jaar inwoonde bij zijn nicht A.V. in Gent, dat ook zijn zus in België verblijft en dat hij niet over familieleden of een netwerk beschikt in Albanië waarop hij kan terugvallen.

3.9. De gemachtigde van de minister verwijst in zijn beslissing van 9 januari 2026, waarbij de medische regularisatie-aanvraag ongegrond wordt verklaard, naar het medisch advies van 17 december 2025, dat als basis dient voor en waarvan de motieven integraal deel uitmaken van de bestreden beslissing. Bijgevolg dienen de beslissing en het advies gezamenlijk te worden onderzocht (cf. RvS 21 oktober 2014, nr. 228.829). In dit medisch advies wordt het volgende gesteld:

“(…)

Geachte Heer/Mevrouw,

X.(…), G.(…) (R.N. (...))

Mannelijk

Nationaliteit: Albanië

Geboren op (...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 05.04.2024.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

16/01/2023 – Standaard medisch getuigschrift – dr. L.(…) M.(…)

05/04/2024 – Standaard medisch getuigschrift – dr. L.(…) M.(…)

Actuele actieve aandoening(en)

1. Ernstige polyneuropathie van de onderste ledematen met parese (zenuwschade met verlamming)

Actuele actieve behandeling(en)

1. Pregabaline (Lyrica)

2. Vitamine B vitaminecomplex (Befact)

3. Rolstoel

4. Rollator

5. RX (radiografie)

6. EMG

7. CT scan

8. Thuisverpleging

9. Kinesitherapie

10. Psychologische begeleiding

11. Opvolging huisarts

12. Opvolging neuroloog

Daarnaast wordt mantelzorg vermeld.

Indien de betrokkene een volwassene in de beroepsleeftijd is: arbeidsgeschiktheid

Er werd geen attest van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit bijgevoegd. Door de beperkte mobiliteit van de betrokkene is enige arbeidsongeschiktheid niet ondenkbaar. De mate van arbeidsongeschiktheid wordt uiteraard best klinisch ingeschat.

Indien nodig: Mogelijkheid tot reizen Betrokkene kan reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 20008	International SOS	Normal (14 days)	19/11/2025	25/11/2025

Required treatment outpatient treatment and follow up by a psychologist according to case description

Availability Available

Medication pregabalin

Medication Group Pain medication: for neuropathic pain

Type Current Medication

Availability Available

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 19927	International SOS	Normal (14 days)	04/11/2025	13/11/2025

Required treatment outpatient treatment and follow up first line doctor: eg family doctor, general practitioner according to case description

Availability Available

Required treatment inpatient treatment by a psychologist according to case description

Availability Available

Required treatment home care: care at home by a nurse according to case description

Availability Available

Required treatment outpatient care by social worker according to case description

Availability Available

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 19785	International SOS	Normal (14 days)	10/09/2025	17/09/2025

Required treatment inpatient treatment by a neurologist according to case description

Availability Available

Required treatment outpatient treatment and follow up by a neurologist according to case description

Availability Available

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 19584	International SOS	Normal (14 days)	18/07/2025	28/07/2025

Required treatment diagnostic imaging: computed tomography (CT Scan) according to case description

Availability Available

Required treatment inpatient treatment by a physical therapist according to case description

Availability Available

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 19312	International SOS	Semi-urgent (7days)	29/04/2025	05/05/2025
Required according to description	treatment diagnostic imaging: X-ray radiography to case			
Availability	Available			

Source	Information provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 17944	International SOS	Normal (14 days)	11/03/2024	21/03/2024
Medication	vitamin B Complex (eg combi of B1, B2, B3, B5, B6, B8, B11 and/or B12)			
Medication Group	Dietary supplements for nutrition / dialysis related vitamin requirement			
Type	Alternative Medication			
Availability	Available			

2. Rolstoel

<https://www.merrjep.al/njoftime/ne-shitje-kerkoj-te-blej/tirane/q-invalidi>

(...)

3. Rollator

<https://sq.bcwheelchair.com/walking-aid-walking-aids-for-disabled-product/>

(...)

4. EMG

<https://salus.al/artinfodetail/76/>

(...)

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige medicatie, zorgen en opvolging aanwezig zijn in het land van herkomst.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandeling in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandeling. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds, ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...), betaalt de staat de bijdragen.

Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden.

Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling.

Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem. Vanaf 1 januari 2017 zijn de gezondheidsdiensten overigens ook gratis voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn. Voorwaarde is dat ze op Albanees grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiédokter.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals kinderbijslag, uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

De Albanian Disability Rights Foundation (ADRF) is een Albanese non-profit organisatie die zich inzet voor de rechten en gelijke kansen van personen met een handicap in Albanië. Zo verstrekken zij rolstoelen, bieden ondersteuning bij arbeidsintegratie en juridische ondersteuning.

Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Niets verhindert betrokkene en haar familie om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Het betreft een 50-jarige man met ernstige polyneuropathie van de onderste ledematen. Er kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een ziekte die een imminent gevaar oplevert voor zijn leven of zijn fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is

(...)"

3.10. Verzoeker betoogt in de hierboven weergegeven middelen dat de gemachtigde van de minister onredelijk te werk ging door bij het nemen van de eerste bestreden beslissing onvoldoende rekening te houden met de nood aan (familiale) mantelzorg in zijn hoofdte. Verzoeker benadrukt dat mantelzorg in zijn geval vereist is en verwijst opnieuw naar het SMG van 5 april 2024 waarin vermeld wordt dat begeleiding noodzakelijk is wegens krachtverlies in de onderste ledematen en dat hij hier (familiale) mantelzorg geniet. Verzoeker stelt dat hij inwoont bij zijn nicht, tevens zijn mantelzorger, en benadrukt dat ook zijn zus in België verblijft en mee instaat voor de zorg die hij nodig heeft. Hij herhaalt bovendien dat zijn ouders overleden zijn en stelt dat hij in Albanië geen familie meer heeft, noch enig netwerk waarop hij zou kunnen terugvallen.

3.11. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij het volgende naar aanleiding van de kritiek van verzoeker:

"Verzoekende partij bekritiseert dat er in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de nood aan mantelzorg.

Evenwel werd in het medisch advies van de arts-adviseur gesteld dat thuisverpleging beschikbaar is in Albanië, alsook hulp van 'sociale werkers'.

In het medisch advies staat inderdaad vermeld wat volgt:

(...)

Uit de informatie van de Medcoi-databank - onder het referentienummer AVA 19927, aanvraag verzonden op 04.11.2025 en antwoord ontvangen op 13.11.2025 - blijkt inderdaad de beschikbaarheid van thuisverpleging en van een maatschappelijk werker.

(...)

En ook:

(...)

De nood aan mantelzorg wordt aldus opgevangen door thuisverpleging en hulp van sociale werkers. Verzoekende partij licht niet toe waarom de thuisverpleging en de sociale werkers de nood aan mantelzorg niet zouden kunnen invullen.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet zelfstandig kan wonen, dient opgemerkt dat dit niet blijkt uit het administratief dossier.

Uit geen enkel medisch attest blijkt immers dat er daadwerkelijk iemand moet inwonen bij verzoekende partij om hem te verzorgen. Het is niet omdat verzoekende partij thans inwoont bij een nicht in België dat hij niet zelfstandig kan wonen mits hulp van thuisverpleging en van sociale werkers zoals dat in Albanië kan voorzien worden."

3.12. Zowel in het medisch advies als in de nota met opmerkingen wordt met betrekking tot de noodzakelijk geachte mantelzorg verwezen naar de MedCOI-informatie waaruit de beschikbaarheid van thuisverpleging en maatschappelijk werkers in Albanië blijkt. Er wordt geconcludeerd dat verzoeker niet aantoonde dat deze voorzieningen zijn nood aan mantelzorg niet zouden kunnen invullen.

3.13. De Raad treedt verzoeker bij in zoverre hij de verwerende partij een onzorgvuldig onderzoek en een gebrekkige motivering in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet verwijt met betrekking tot het aspect 'mantelzorg'. De indruk ontstaat dat bepaalde gegevens uit het administratief dossier werden veronachtzaamd en de bewijslast met betrekking tot de invulling van de mantelzorg integraal op verzoeker wordt afgewenteld, terwijl de individuele situatie van verzoeker niet nader werd onderzocht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk stelt dat hij reeds geruime tijd inwoont bij zijn nicht, mevrouw V.A., en dat zij instaat voor de zorg over hem die steeds meer noodzakelijk wordt. Dit wordt tevens bevestigd in het SMG van 5 april 2024 dat verzoeker bij zijn aanvraag voegde. Hij benadrukt bovendien dat zijn zus in België woont, dat zijn ouders overleden zijn en dat hij geen familie meer heeft in Albanië. Hij voegde als bewijs van de afwezigheid van een familiaal netwerk de overlijdensakten van zijn ouders bij zijn medische regularisatie-aanvraag.

Verzoeker verscheen persoonlijk ter terechtzitting en werd hierbij begeleid en ondersteund door zijn nicht en zijn zus. De Raad kon zich dus rechtstreeks vergewissen van de beperkte mobiliteit van verzoeker en de bijstand die de vrouwelijke familieleden hem boden.

De arts-adviseur stelt in zijn medisch advies dat melding wordt gemaakt van mantelzorg, doch beperkt zich tot een onderzoek naar de beschikbaarheid van thuisverpleging en sociaal werkers in Albanië. Noch in het advies, noch in de ongegrondheidsbeslissing wordt verduidelijkt hoe dit voor verzoeker voldoende zou zijn, gelet op zijn specifieke situatie. Er wordt nergens ingegaan op het gegeven dat verzoeker thans inwoont bij zijn nicht die als mantelzorger fungeert. Het is slechts in de nota met opmerkingen dat *a posteriori* het volgende wordt gesteld: *“Het is niet omdat verzoekende partij thans inwoont bij een nicht in België dat hij niet zelfstandig kan wonen mits hulp van thuisverpleging en van sociale werkers zoals dat in Albanië kan voorzien worden.”* Er wordt evenmin onderzoek gevoerd naar de afwezigheid van een familiaal netwerk in Albanië.

Verzoeker kan dus worden bijgetreden waar hij stelt dat het medisch advies op dit punt een onzorgvuldigheid vertoont en niet afdoende werd gemotiveerd. De beslissing van de gemachtigde van de minister die naderhand op basis van dit advies werd genomen is bijgevolg eveneens kaduuk aangezien hij de aanvraag ongegrond verklaart op basis van het advies van de arts-adviseur waarin niet op zorgvuldige wijze rekening werd gehouden met verzoekers nood aan (familiale) mantelzorg.

3.14. De aangevoerde schendingen van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht zijn in de aangegeven mate gegrond en geven aanleiding tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Een verdere bespreking van de overige aangevoerde middelonderdelen kan niet leiden tot een ruimere nietigverklaring van deze beslissing, waardoor deze niet verder dienen te worden onderzocht.

3.15. Verzoeker richt zich in zijn derde middel tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de tweede bestreden beslissing.

De vernietiging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 9 januari 2026 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard heeft tot gevolg dat verzoeker terugvalt op een ontvankelijk verklaarde medische regularisatie-aanvraag. Verzoeker dient wederom in het bezit gesteld te worden van een attest van immatriculatie waardoor zijn situatie incompatibel is met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het komt bijgevolg passend voor het bevel van dezelfde datum, thans de tweede bestreden beslissing, omwille van de duidelijkheid middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 9 januari 2026 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 9 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN